

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 25 november 2008 in zaak nr. 08/40413 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 november 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 december 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de vreemdeling op grond van het bepaalde in artikel 5, vierde lid, onder a, van Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: de Schengengrenscore) in de gelegenheid had moeten stellen om zelfstandig Nederland te verlaten, nu vaststaat dat de vreemdeling in het bezit is van een verblijfsvergunning voor Italië en gesteld noch gebleken is dat er sprake is van een vermelding van zijn naam op een nationale signaleringslijst van een lidstaat van de Europese Unie (hierna: de EU) waarvan hij de buitengrenzen moet overschrijden om Italië te kunnen bereiken.

Daartoe betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat artikel 5 van de Schengengrenscore, gelet op artikel 2 van de Schengengrenscore en in aanmerking genomen dat artikel 5 is opgenomen in Hoofdstuk 1 'Overschrijden van de buitengrenzen en toegangsvoorwaarden' van Titel II 'Buitengrenzen', met name ziet op overschrijding van een buitengrens van een andere lidstaat van de EU dan die waar de toelating van de vreemdeling is gewaarborgd. Nu de vreemdeling vanuit Italië naar Nederland reisde en is staande gehouden bij een controle in het kader van het Mobiel Toezicht Vreemdelingen (hierna: MTV) aan de gemeenschappelijke grens tussen België en Nederland, heeft de rechtbank artikel 5 van de Schengengrenscore ten onrechte op hem van toepassing geacht. De vreemdeling beschikte niet over een geldig reisdocument, zodat hij evenmin rechten aan artikel 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (hierna: de SUO) kon ontleen, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 2, aanhef en eerste lid, aanhef en onder a, van de Schengengrenscore wordt in de Schengengrenscore onder "binnengrenzen" verstaan: de gemeenschappelijke landgrenzen, daaronder begrepen rivier- en meergrenzen, van de lidstaten.

Ingevolge artikel 2, aanhef en tweede lid, wordt in de Schengengrenscore onder "buitengrenzen" verstaan: de landgrenzen, met inbegrip van de rivier- en meergrenzen, de zeegrenzen, alsmede de lucht-, rivier-, zee- en meerhavens van de lidstaten, voor zover zij geen binnengrenzen zijn.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, voor zover thans van belang, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarden voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden:

- a. in het bezit zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding;
- c. het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;
- e. niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name niet om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staan in de nationale databanken van de lidstaten.

Ingevolge artikel 5, vierde lid, aanhef en onder a, wordt, in afwijking van het eerste lid, onderdanen van derde landen die niet aan alle in het eerste lid bedoelde voorwaarden voor binnenkomst voldoen, maar houder zijn van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel of terugkeervisum, dan wel, indien dit vereist is, van deze beide documenten, toegang met het oog op doorreis tot het grondgebied van de overige lidstaten verleend, zodat zij het grondgebied van de lidstaat kunnen bereiken die hun de verblijfstitel of het terugkeervisum heeft verstrekt, tenzij zij op de nationale signaleringslijst staan van de lidstaat waarvan zij de buitengrenzen willen overschrijden, met vermelding van de te nemen maatregelen die de binnenkomst of doorreis verhinderen.

Ingevolge artikel 21, eerste lid, van de SUO mogen vreemdelingen die houder zijn van een geldige, door één der Overeenkomstsluitende Partijen afgegeven verblijfstitel, zich gedurende een periode van ten hoogste drie maanden op grond van deze titel en van een geldig reisdocument vrij verplaatsen op het grondgebied van de overige Overeenkomstsluitende Partijen, voor zover zij voldoen aan de in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, c en e, bedoelde voorwaarden voor binnenkomst, en niet gesignaleerd staan op de nationale signaleringslijst van de betrokken Overeenkomstsluitende Partij.

Ingevolge artikel 39, eerste lid, van de Schengengrenscore worden de artikelen 2 tot en met 8 van de SUO ingetrokken.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, moeten verwijzingen naar de ingetrokken artikelen worden beschouwd als verwijzingen naar de Schengengrenscore.

2.1.2. Uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 11 november 2008 volgt dat de vreemdeling op die dag is staande gehouden in het kader van het MTV in de internationale trein van Parijs naar Amsterdam, op het traject van Antwerpen naar Rotterdam. Tussen Antwerpen en Rotterdam doet deze trein geen andere stations aan. Bij zijn staandehouding toonde de vreemdeling desgevraagd een Italiaanse identiteitskaart, geldig tot 6 juli 2018. Op de achterzijde daarvan stond vermeld dat deze niet geldig is in het buitenland. Voorts toonde de vreemdeling een 'Permesso di Soggiorno per Stranieri', geldig tot 10 december 2009, en een treinkaartje voor het traject Parijs Noord-Amsterdam Centraal Station. Tijdens zijn ophouding heeft de vreemdeling onder meer verklaard dat hij de Dominicaanse nationaliteit heeft, zijn Dominicaanse paspoort heeft verloren en daarvan aangifte heeft gedaan, met de trein naar Nederland is gekomen om zijn moeder te bezoeken en tien dagen in Nederland wil blijven.

2.1.3. Artikel 5 van de Schengengrenscore is opgenomen in Hoofdstuk I, getiteld 'Overschrijden van de buitengrenzen en toegangsvoorwaarden', van Titel II, die betrekking heeft op 'Buitengrenzen'. Uit het systeem van de Schengengrenscore volgt derhalve dat deze bepaling zelfstandig alleen van toepassing is bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten. De vreemdeling is staande gehouden tijdens een MTV-controle in een internationale trein, nadat hij de grens tussen België en Nederland had overschreden. Deze grens is, gelet op de in artikel 2, aanhef en eerste lid, van de Schengengrenscore gegeven definitie, een binnengrens. Nu uit de verklaringen van de vreemdeling kan worden afgeleid dat hij, anders dan artikel 5, vierde lid, aanhef en onder a, van de Schengengrenscore vereist, niet na overschrijding van een buitengrens van een van de lidstaten op doorreis was naar Italië, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat artikel 5, vierde lid, aanhef en onder a, van de Schengengrenscore op hem van toepassing was.

2.1.4. Uit de uitspraak van de Afdeling van 22 februari 2008 in zaak nr. 200707416/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat artikel 5 van de Schengengrenscore bij het overschrijden van een binnengrens wel een rol kan spelen in samenhang met artikel 21, eerste lid, van de SUO, voor zover in het kader van die bepaling beoordeeld dient te worden of voldaan is aan de in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, c en e, van de Schengengrenscore genoemde criteria.

De staatssecretaris klaagt terecht dat de vreemdeling geen geslaagd beroep kan doen op artikel 21, eerste lid, van de SUO, reeds omdat hij bij zijn staandehouding niet in het bezit was van een geldig reisdocument. De door hem overgelegde Italiaanse identiteitskaart kan niet als zodanig worden aangemerkt, reeds omdat daarop staat vermeld dat deze niet geldig

is in het buitenland.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 11 november 2008 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft aangevoerd dat bij zijn staandehouding geen, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bestond, omdat hij een Italiaanse verblijfsvergunning en een bewijs van aangifte van verlies van zijn paspoort heeft getoond.

2.3.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kan een ambtenaar belast met de grensbewaking, of een ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, hetzij op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, hetzij ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, personen staande houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

2.3.2. De vreemdeling is in het kader van een MTV-controle in de internationale trein van Parijs naar Amsterdam, op het traject van Antwerpen naar Rotterdam, staande gehouden.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 november 2003 in zaak nr. 200306705/1, JV 2004/43), volgt uit de bewoordingen van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 dat voor een staandehouding ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding een redelijk vermoeden van illegaal verblijf niet is vereist.

De beroepsgrond faalt.

2.4. Voorts heeft de vreemdeling aangevoerd dat de gronden de maatregel van bewaring niet kunnen dragen, omdat hij beschikte over voldoende middelen van bestaan en een vaste verblijfplaats had. Hij droeg een bedrag van € 200,00, een bankpas en een creditcard bij zich en zou in Nederland bij zijn moeder verblijven. Voorts heeft hij rechtmatig verblijf in Italië en de staatssecretaris had derhalve met de toepassing van een lichter middel dienen te volstaan, aldus de vreemdeling.

2.4.1. De vreemdeling heeft niet door middel van een uittreksel uit de Gemeentelijke Basisadministratie of anderszins aangetoond dat hij in Nederland over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt. De niet gestaafde stelling dat hij in Nederland bij zijn moeder zou verblijven, is daartoe onvoldoende.

Het betoog van de vreemdeling dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt, laat, wat daar ook van zij, onverlet dat aan zijn inbewaringstelling terecht ten grondslag is gelegd dat hij niet beschikt over een vaste woon- en verblijfplaats en een identiteitsdocument in de zin van artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Reeds deze gronden hebben

de staatssecretaris tot het oordeel kunnen leiden dat de openbare orde de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert wegens het vermoeden dat deze zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Dat hij rechtmatig verblijf in Italië heeft, kan daaraan op zichzelf niet afdoen. Nu de vreemdeling bij zijn gehoren voorts geen bijzondere feiten of omstandigheden heeft aangevoerd met betrekking tot zijn persoonlijke belangen die de maatregel onevenredig maken, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met de toepassing van een lichter middel kon worden volstaan.

Ook deze beroepsgronden falen.

2.5. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 11 november 2008 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 25 november 2008 in zaak nr. 08/40413;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

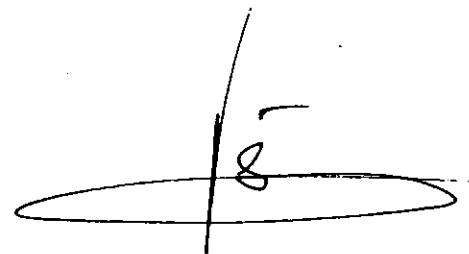
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 december 2008

347-551.

Verzonden: 29 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A

+31 164 611453

V-nummer

IND-nummer :

Piketadvocaat : J.P.M. Sio

Tel: 06-21264263

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam

Voorna(a)m(en)

Geboortedatum

Geslacht : Mannelijk

Geboorteplaats :

Geboorteland : Dominicaanse Republiek

Nationaliteit : Burger van Dominicaanse Republiek

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

☒ artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;

☐ artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

☐ aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000

☐ aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

☐ het belang van de nationale veiligheid, omdat

☒ het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

☐ verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

☐ veroordeeld is terzake misdrijf

☐ ongewenst verklaard is

☒ niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit

☒ zich niet aangemeld heeft bij de korpachei

☐ zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn

☐ gebruik maakt/maakt van een vals/vervalst document

☐ zich bedient van een of meerdere aliassen

☒ geen vaste woon-/verblijfplaats heeft

☐ eerder niet rechmatig in Nederland verbleven heeft

☒ niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen

☐ overige reden(en):

☐ wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.

omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Roosendaal

Datum: 11-11-2008 Tijd: 21:30 uur

Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,

M.J. Schouten,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Ontvangst tijd 11. Nov. 2008 23:50 Nr. 0483

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Almelo
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postadres; postbus 323, 7800 AH Almelo

~~XAANTEKENEN~~
~~XP~~ER FAX (038-4601050/5000(AC))

Meldpunt Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB Zwolle

Bezoekadres
E. Gorterstraat 5
7807 GB Almelo
Telefoon (0546) 83 27 27
Fax (0546) 82 90 83
Bankrekening 192325744

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
CRV-nummer

Conservatoire Maatregelen
dhr P. Agerbeek
(0546) 832478
(0546) 457211
25 november 2008
procedurenummer 08 / 40418 VRONTN AX1 CM AY2
0811.13.1077
afschrift uitspra(a)k(en)

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij doe ik u een afschrift van één of meerdere uitspraken inzake
vreemdelingenbewaring toekomen.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

XJ047

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08/40413 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

Junior
geboren op [] te []
nationaliteit: burger van Dominicaanse Republiek,
thans verblijvende in het detentiecentrum te Zaandam,
justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J.P.M. Sio, advocaat te Breda;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R.R. de Groot, ambtenaar van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 11 november 2008 is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 13 november 2008 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 24 november 2008. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. E. van den Hombergh, waarnemend voor zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Zaaknummer: Awb 08/40413 VRONTN/CM

blad 2

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de maatregel onrechtmatig is, omdat deze in strijd met de wet moet worden geacht. Daarnaast meent eiser dat de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet is gerechtvaardigd. Eiser heeft daartoe aangevoerd dat hij heeft aangetoond dat hij rechtmatig verblijf heeft in Italië. Eiser heeft een bewijs van residentie/ verblijf in Italië, bewijs dat zijn paspoort in verband met verlenging is ingeleverd bij de Dominicaanse ambassade en kopie van zijn paspoort overgelegd. Eiser stelt derhalve niet illegaal in Nederland te zijn. Hij wil zo snel mogelijk terugkeren naar Italië en was 'slechts' naar Nederland gereisd voor een familiebezoek.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers inbewaringstelling rechtmatig is en dat er voldoende voortvarend is gehandeld. Verweerder is van mening dat het eiser niet was toegestaan om het grondgebied van Italië te verlaten.

De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt bij zijn staandhouding aan verbalisanten een stuk heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij in het bezit is van een verblijfsvergunning voor Italië.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Verordening (EG) 562/2006 (Schengengrenscode), geldt voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarde voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden: het in bezit zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding.

In het vierde lid, onder a, van dit artikel wordt het volgende bepaald: in afwijking van lid 1 wordt onderdanen van derde landen die niet aan alle in lid 1 bedoelde voorwaarden voor binnenkomst voldoen maar houder zijn van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel of terugkeervisum, dan wel, indien dit vereist is, van deze beide documenten, toegang met het oog op doorreis tot het grondgebied van de overige lidstaten verleend, zodat zij het grondgebied van de lidstaat kunnen bereiken die hun de verblijfstitel of het terugkeervisum heeft verstrekt, tenzij zij op de nationale signaleringslijst staan van de lidstaat waarvan zij de buitengrenzen willen overschrijden, met vermelding van de te nemen maatregelen die de binnenkomst of doorreis verhinderen.

Nu vaststaat dat eiser in het bezit is van een verblijfsvergunning voor Italië en gesteld noch gebleken is dat er sprake is van vermelding van de naam van eiser op een nationale signaleringslijst - als hiervoor bedoeld - van een EU-lidstaat waarvan eiser de buitengrenzen moet overschrijden om Italië te kunnen bereiken, is de rechtbank van oordeel dat verweerder, op grond van het bepaalde in artikel 5, vierde lid, onder a, Schengengrenscode, eiser in de gelegenheid had moeten stellen om zelfstandig Nederland te verlaten.

Hetgeen overigens door partijen is aangevoerd kan niet leiden tot een ander oordeel.

Het beroep is gegrond en de bewaring dient te worden opgeheven met ingang van heden, 25 november 2008.

Zaaknummer: Awb 08/40413 VRONTN/CM

blad 3

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden, waaronder de levensomstandigheden van eiser, in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om hem ten laste van de Staat een schadevergoeding toe te kennen van € 95,- per dag voor de dagen die hij vanaf 11 november 2008 heeft doorgebracht in een politieel en € 80,- per dag voor de dagen die hij vanaf 13 november 2008 heeft doorgebracht in het detentiecentrum. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1.170,- zal worden toegekend.

Omdat het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door de eiser gemaakte proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

3. Bestissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van heden, 25 november 2008;
- kent aan eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 1.170,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.R. van der Winkel en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op 25 NOV 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 25 NOV 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

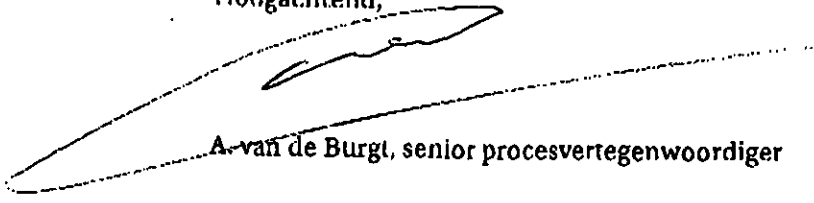
Buuroadres:
 Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle
 Gebouw La Grande Vitasse, 4e etage
 Infolijn: 038 - 888 6666
 Fax: 038 - 888 6150

Proces	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	D.A. Riezebos
Doorkiesnummer(s)	038 - 888 64 62
Datum	2 december 2008
Ons kenmerk	IND-dossiernummer: 0011.13.1077
Uw kenmerk	-.-
Bijlage(n)	- Schriftelijke machtiging - Hoger beroepschrift
Onderwerp	Hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie /

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2 DEC 2008	
ZAAKNR.	20080 0712
AAN:	V3
BEHANDELD DD:	PAR:

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift van de Staatssecretaris van Justitie tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 25 november 2008, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 08/40413 VRONTN/CM.

Hoogachtend,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
E 2 DEC 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo
van 25 november 2008
met kenmerk 08/40413 VRONTN/CM

Inzake:
de vreemdeling: Junior,
met IND-kenmerk: 0811.13.1077
aan te duiden als verwoerder
gemachtigde: mr. J.P.M. Sio
advocaat te Breda

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
030 - 888 6462

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 25 november 2008, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awh 08/40413 VRONTN/CM (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 11 november 2008 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, eerste lid en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring gegrond verklaard.
- 2.3 Op 25 november 2008 is de maatregel van bewaring opgeheven (*productie 2*).

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 11 november 2008 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vierde, vijfde en zesde alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"Ingevolge artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Verordening (EG) 562/2006 (Schengengrenscode), geldt voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarde voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden: het in bezit zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding.

In het vierde lid, onder a, van dit artikel wordt het volgende bepaald: in afwijking van lid 1 wordt onderdanen van derde landen die niet aan alle in lid 1 bedoelde voorwaarden voor binnenkomst voldoen maar houder zijn van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel of terugkeervisum, dan wel, indien dit vereist is, van deze beide documenten, toegang met het oog op doorreis tot het grondgebied van de overige lidstaten verleend, zodat zij het grondgebied van de lidstaat kunnen bereiken die hun de verblijfstitel of het terugkeervisum heeft verstrekt, tenzij zij op de nationale signaleringslijst staat van de lidstaat waarvan zij de buitengrenzen willen overschrijden, met vermelding van de te nemen maatregelen die de binnenkomst of doorreis verhinderen.

Nu vaststaat dat eiser in het bezit is van een verblijfsvergunning voor Italië en gesteld noch gebleken is dat er sprake is van vermelding van de naam van eiser op een nationale signaleringslijst – als hiervoor bedoeld – van een EU-lidstaat waarvan eiser de buitengrenzen moet overschrijden om Italië te kunnen bereiken, is de rechtbank van oordeel dat verweerder, op grond van het bepaalde in artikel 5, vierde lid, onder a, Schengengrenscore, eiser in de gelegenheid had moeten stellen om zelfstandig Nederland te verlaten."

Toelichting op de eerste grief:

- 3.4 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank haar oordeel baseert op een onjuiste lezing en onjuiste toepassing van artikel 5 van de Verordening (EG) nr 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (hierna: Vo 562/2006 (Schengengrenscore)). Inmers, de toepassing van artikel 5 Vo 562/2006 (Schengengrenscore) ziet op overschrijding van de buitengrenzen van de Europese Unie en vooral op toelating bij een buitengrens van ander EU-lidstaat dan de buitengrens van de EU-lidstaat waar de toelating is gewaarborgd. Dit alles met de bedoeling om een éénmalige doorreis te laten plaats vinden in de andere EU-lidstaten, opdat de betrokken vreemdeling zich naar het hem/haar toelattende EU-lidstaat kan begeven. De onderhavige casus van verweerder ziet daarentegen niet op een dergelijke buitengrensoverschrijding maar ziet op het ontbreken van vrij circulatierecht binnen het grondgebied van de Europese Unie (hierna: EU-gebied).
- 3.5 Ter onderbouwing van dit standpunt wordt het volgende opgemerkt.
- 3.6 Allereerst wordt voor de volledigheid het volgende – en uit het onderhavige dossier blijken – relevante feitencomplex geschetst. Uit het proces-verbaal van staandehouding/overbrenging/ophouding van 11 november 2008 (dossierstuk 1) blijkt dat verweerder op 11 november 2008 als grensganger komende uit België tijdens een zogenoemde MTV-controle in de gemeente Roosendaal als passagier in de internationale trein Thalys Parijs-Amsterdam werd aangetroffen. Verweerder toonde desgevraagd een geldige Italiaanse identiteitskaart, voorzien van het nummer AN8082428, afgegeven op 7 juli 2008 te Torino (Italië), waarop vermeld staat dat het document niet geldig is in het buitenland. Tevens, en onder verwijzing naar punt 6 van dat proces-verbaal, blijkt dat de vreemdeling onder andere verklaarde dat hij al tien jaar in Italië verblijft, zijn moeder in Nederland wilde bezoeken en tien dagen in Nederland wilde verblijven. Uit het vorenstaande wordt afgeleid dat verweerder reeds geruime tijd – naar eigen zeggen tien jaar – in Italië verbleef en hij voor familiebezoek vanuit Italië naar Nederland reisde.
- 3.7 Vervolgens wordt het volgende opgemerkt. In de Overeenkomst ter uitvoering van het tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek en het Groothertogdom Luxemburg op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke binnengrenzen, ook wel geduid als Uitvoeringsovereenkomst van Schengen (zie Trb. 1998, 262), (hierna afgekort als SUO) staat in artikel 21:

'1. Vreemdelingen die houder zijn van een geldige, door één der Overeenkomstsluitende Partijen afgegeven verblijfstitel, mogen zich gedurende een periode van ten hoogste drie maanden op grond van deze titel EN van een geldig reisdocument vrij verplaatsen op het grondgebied van de overige Overeenkomstsluitende Partijen, voor zover zij voldoen aan de in artikel 5, lid 1, onder a., c., en e., bedoelde voorwaarden voor binnenkomst (...).'

3.8 In artikel 39 Vo 562/2006 (Schengengrenscore) staat vermeld dat de artikelen 2 tot en met 8 SUO zijn ingetrokken door het in werking treden van de Vo 562/2006 (Schengengrenscore).

3.9 De bedoelde Vo 562/2006 (Schengengrenscore) bevat de volgende titels:

Titel I *Algemene bepalingen*, omvattende de artikelen 1 tot en met 3,
Titel II *Buitengrenzen*, omvattende de artikelen 4 tot en met 19 en
Titel III *Binnengrenzen*, omvattende de artikelen 20 tot en met 40.

Niet opgemerkt dient te blijven dat het hiervoor genoemde artikel 5 Vo 562/2006 (Schengengrenscore) in deze Verordening is opgeschreven in 'Titel II Buitengrenzen, Hoofdstuk 1 *overschrijding van de buitengrenzen en toegangsvoorwaarden*

3.10 In artikel 2 van de Titel I *Algemene bepalingen* Vo 562/2006 (Schengengrenscore) staan (voor zover relevant) als definities vermeld:

'In deze verordening wordt verstaan onder:

-1 "binnengrenzen"

a. de gemeenschappelijke landgrenzen, daaronder begrepen rivier- en meergrenzen, van de lidstaten;

b. de luchthavens van de lidstaten voor de interne vluchten;

c. de zee-, rivier- en meerhavens van de lidstaten voor de regelmatige veerverbindingen;

-2. "buitengrenzen": de landgrenzen, met inbegrip van de rivieren meergrenzen, de zee- en de luchthavens, de zee- en meerhavens van de lidstaten, voor zover zijn geen binnengrenzen zijn; (...).'

3.11 Gelet op de tekstuele verduidelijking in artikel 2 Vo 562/2006 (Schengengrenscore) en de beleidsmatige keuze voor vermelding van artikel 5 in de Titel II 'Buitengrenzen', Hoofdstuk 1 'Overschrijding van de buitengrenzen en toegangsvoorwaarden' mag, naar het oordeel van appellant, worden geconcludeerd dat de artikelen 4 tot en met 19 Vo 562/2006 (Schengengrenscore) enkel zien op het betreden van het EU-gebied via de buitengrenzen van dit gebied en niet op het overschrijden van (onder andere) gemeenschappelijke landgrenzen van de EU-lidstaten.

3.12 Door verweerder is niet gesteld, maar ook is niet gebleken dat verweerder bij de controle door de Nederlandse autoriteiten, in casu tijdens de MIV-controle door de Koninklijke Marechaussee, vanuit een ander land dan behorende tot de Europese Unie het EU-gebied heeft betreden, maar kennelijk juist naar Nederland reisde vanuit het hem verblijfsrecht gevende Italië, met als bedoeling zijn familie alhier te bezoeken. Anders gezegd, verweerder reisde binnen het EU-(Schengen)gebied, nadat hij reeds toegang tot en toelating had gekregen in Italië.

- 3.13 Nu bovendien niet is gebleken dat de hiervoor genoemde MTV-controle op 11 november 2008 plaats vond bij een zogenoemde buitengrens, maar juist geschiedde bij de grensoverschrijding van de gemeenschappelijke grens tussen België en Nederland, zijnde twee Overeenkomstsluitende Partijen, is de conclusie gerechtvaardigd dat de grenspassage van verweerder geschiedde bij een zogenoemde binnengrens.
- 3.14 Gelet op dit vorenstaande is de Staatssecretaris derhalve van oordeel dat de rechtbank ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 5 Vo 562/2006 (Schengengrenscode), door kennelijk abusievelijk te oordelen dat er sprake is geweest van een grenspassage bij de buitengrens van het EU-gebied.
- 3.15 De rechtbank wordt daarbij eveneens niet gevolgd in haar overwegingen dat verweerder, op basis van artikel 5, vierde lid, onder a, Vo 562/2006 (Schengengrenscode), in de gelegenheid had moeten te worden gesteld om zelfstandig Nederland te verlaten. Immers, verweerder had nog immer geen reisdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vb, terwijl artikel 21 SUO het aanwezig hebben van een dergelijk document vereist.
- 3.16 Gelet op dit vorenstaande is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank ten onrechte haar oordeel heeft gebaseerd op artikel 5 Vo 562/2006 (Schengengrenscode), waardoor de bestreden uitspraak enkel om deze reden al vernietigd dient te worden.
- 3.17 Daarnaast wordt het volgende opgemerkt. Door appellant wordt niet bestreden dat verweerder verblijfsrecht heeft in Italië. Echter, van belang is dat de door verweerder overgelegde Italiaanse identiteitskaart geen document is als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit (hierna: Vb), noch een geldig reisdocument is. Immers, op de aan verweerder uitgereikte "Carta d'Identita" staat vermeld dat het niet geldig is in het buitenland. Tevens blijkt uit het dossier dat verweerder heeft verklaard dat hij zijn Dominicaanse paspoort had verloren (dossierstukken 1 en 2). Anders gezegd; verweerder heeft geen geldig reisdocument overgelegd als bedoeld in artikel 21 SUO. De rechtbank heeft dit miskend.
- 3.18 De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank de opgelegde maatregel van bewaring rechtmatig had dienen te beoordelen en het inleidende beroep daarom ongegrond had moeten verklaren.

Grief 2:

- 3.19 Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte in de laatste alinea op pagina 2 en vervolgens in de eerste en tweede alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het beroep is gegrond en de bewaring dient te worden opgeheven met ingang van heden, 25 november 2008.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden, waaronder de levensomstandigheden van eiser, in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om hem ten laste van de Staat een schadevergoeding toe te kennen van € 95,- per dag voor de dagen die hij vanaf 11 november 2008 heeft doorgebracht in een politiecel en € 80,- per dag voor de dagen die hij vanaf 13 november 2008 heeft doorgebracht in het detentiecentrum. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1.170,- zal worden toegekend.

Omdat het beroep gegrond wordt verklaard, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door eiser gemaakte proceskosten ad € 644,-, onder verwijzing van de staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden."

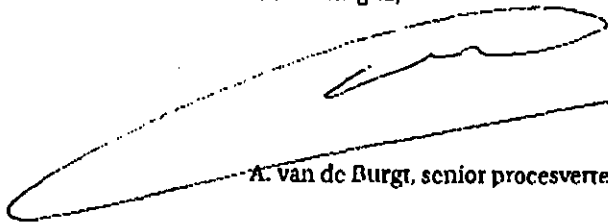
Toelichting op de grief 2

- 3.4 De tweede grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient bcoordeeld te worden in het licht van de eerste grief.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 2 december 2008
Gemachtigde,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE